

Den følgende Sag paa Dagsordenen var: Første Behandling af „Udkast til Lov om Bederlag for Contoirudgifter til Embedet som Herredsskriver i Nørvang = Tørrild Herreder.“ (Lovudkastet findes i Tillæg A. Sp. 1533 ff.)

Da Ingen begjærede Ordet, fattes Lovudkastets Overgang til 2den Behandling under Afstemning og vedtoges eenstemmig med 55 Stemmer.

G. M. Jespersen: Jeg foreslæaer denne Sag henviist til Behandling af det samme Udvalg som den foregaaende Sag.

Det saaledes fremsatte Forslag fattes derpaa under Afstemning og vedtoges eenstemmig med 55 Stemmer.

Den næste Sag paa Dagsordenen var: Første Behandling af „Forslag til Lov om Lønninger for de ved Kjøbenhavns Universitet med flere Institutter ansatte Embeds- og Bestillingsmænd.“ (Lovudkastet findes i Tillæg A. Sp. 1497 ff.)

Winther: Det vil sees, at Regjeringen er kommen Thinget meget imøde ved at forelægge dette Lovudkast i mange Punkter overeensstemmende med den Form, hvori det blev vedtaget, da det sidst forelaa her; men der er dog adskillige Enkeltheder, hvori man er afvejen derfra, og det er netop i Punkter, som dengang foranledigede en temmelig betydelig Discussion. Det kan vel ikke falde mig ind her at gaae vidtløftigt ind paa disse Stridspunkter, men jeg finder dog Anledning til at udtale mig om, hvorfor jeg troer, at disse Punkter burde have været fastholdte i Loven. Dog, før jeg gjør det, skal jeg bemærke, at dette Dieblik ikke forekommer mig at være ganske heldigt til Behandlingen af et saadant Lovudkast, skjøndt der ganske vist er en Forpligtelse til at forelægge det, paa Grund af den Bestemmelse, der staaer i den tidligere gjældende Lov, at der skal foretages en Revision af den. Hvorvidt de Lønninger, her ere satte, ere passende eller ikke,

skal jeg ikke videre berøre, men kun bemærke, at da Loven sidst var til Forhandling her, bleve de befundne passende. Det var imidlertid under andre Forhold end de nu forestaaende, og jeg troer, at det allerede er en temmelig almindelig Mening, at der for Fremtiden maa anlægges en anden Maalestok for de Lønningsudgifter, Staten skal have, end man tidligere har kunnet opretholde. Det vilde derfor forekomme mig heldigst, om denne Lønningslov fremtraadte i Forbindelse med Lønningslove for alle Embedsmænd i Staten, og at der allerede strax, naar de forandrede Forhold indtraadte, blev forelagt en saadan fuldstændig Gælgelov for Fremtiden; men ikke alene dette Hensyn, troer jeg, bør tages i dette Dieblik. Der finder en Efterbetaling af Lønninger Sted, nemlig ved Pensionen; og ogsaa med Hensyn til denne Side af Lønningerne, troer jeg, at der for Dieblippet maa gjøres Noget; jeg mener, at der ogsaa maa foretages en Revision af Pensionsloven. Det er bekjendt, at man fra Først af er gaaet den besynderlige Vej, forud for de nye Lønningslove at vedtage en Pensionslov. Man gif altsaa egentlig iblinde og fastsatte, at Embedsmændene skulde have en vis Dvotabeel af deres Lønninger, naar de vare afgaaede, hvorhos dennes Størrelse blev bestemt efter Tjenestetiden; men det havde dog været naturligare først at see, hvor store Lønningerne skulde være, før man tog en saadan almindelig Bestemmelse. Det var i ethvert Fald langt vanskeligere at faae Hensynet til Pensionen taget under Lønningslovens Behandling, end det omvendt vilde have været Tilfældet. Jeg mener, altsaa, at det Rigtigste var at opsætte denne Lovs Behandling og samtidig med den at foretage en Revision af Pensionsloven. — Angaaende de Enkeltheder, hvori Lovudkastet afviger fra det, der sidst blev vedtaget her i Thinget, skal jeg gjøre et Par korte Bemærkninger. I § 12 er den for Adjuncterne fastsatte Constitutionstid af 6 Aar bleven nedsat til 3 Aar. Jeg troer, at der var et dobbelt Siemed med at gjøre Constitutionstiden saa lang. Det ene var, at man vilde vinde Midler til at stille de ældre Mænd, der vedbleve at være Lærere, noget gunstigere end dem, som kun i en kort Overgangstid beskæftigede sig med Skolefaget, og det andet Die-